

[Liian ujo elämään täysillä](#)

Oon menossa ysille tossa syksyllä ja haluisin tässä kesällä päästä eroon varmaan mun suurimmasta ongelmasta. Tuleva rippileiri vois toimia siinä :) Oon todella kova puhumaan ja mun puheen aiheet menee ihan laidasta laitaan. Mun kaverit on tietenki huomannu sen ja niitä se tuntuu häiritsevän. Ongelma on kuitenkin siinä, että en uskalla jutella juurikaan muille kuin mun kavereille.

Koulussa mulla on hyvin vastenmielinen luokka, joka on täynnä ihmisiä jotka kommentoi negatiivisesti joka asiaan mitä joku toinen sanoo tai tekee. En siis uskalla avata suutani tai osallistua mua kiinnostaviin asioihin, koska siitä tulee väkisin sanomista. Mun luokan ohjaajaki on puhunut yhteisesti tästä jatkuvasta kommentoimisesta.

Se etten saa sanoa mun mielipiteitä ja ajatuksia vähän vähemmän tutussa porukassa on ottanut päähän jo pidempäänkin, mutta se että mun kavereita alkaa häiritsemään mun jatkuva puhumisen tarve on saanu ne välttelemään mun puheenvuoroja, keskustelun aloittamisia ja yli päätänsä mun kanssa olemista. Ne siis yrittää saada mut aina vaiennettua, joka tuntuu pahalta varsinkin jos muille ei voi puhua.

En oo sataprosenttisen varma häiritseekö mun kavereita mun puhumisessa se etten antais muille puheenvuoroja, mutta tietääkseni oon aika kiinnostunu siitä mitä muutki sanoo. Ja oon pyrkiny jopa kysymään useammin haluuko joku sanoa jotain välissä.

Oon myös huomannu, että ryhmätöissä mun vähäiseksi jääny puhuminen on vaikuttanu myös koko luokan oletukseen musta. Oon muutaman kerran kokeillu alottaa ryhmässä keskustelun jostakin aiheeseen liittyvästä asiasta, mutta kaikki on jo tottunu siihen et oon hiljaa ja ei suostu hyväksymään et haluan oikeesti yrittää vaan saattaa mulkoilla ja vastata lyhyesti lopettaen keskustelun.

Mulla on myös yks esimerkki yhestä tilanteesta. Kerran me pelattiin koulussa jotain sen hetkiseen aiheeseen liittyvää lautapeliä ryhmissä.

Pelissä piti jakautua kahteen ryhmään ja lukea vuorotellen toiselle joukkueelle kysymyksiä joihin sitten yrittävät vastata oikein. Meiän joukkueessa luettiin vuorotellen ja mä ootin innolla et pääsen lukee, mut sitten ku ois tullu mun vuoro multa ei ees kysytty haluanko lukea vaan mulkoiltiin hetken ja päätettiin et joku muu lukee. Oisin halunnu itkee, koska mulle ei haluta enää antaa mahdollisuutta puhua muiden kuullen.

Mulle kuitenkin kaikista pahin ongelma on luokan edessä englannin puhuminen. Onhan se suomenki puhuminen myös siitä syystä, että aina kommentoidaan väliin. Mut englantia on kaikista aineista muutenki mun heikkous ja oon jopa itkeny sitä englanniks esitelmän esittämistä ennen ku sellanen

ees oli tiedossa. Mut sit ku sellanen tuli niin sain luoja kiitos esittää sen pienessä ryhmässä. Siitä ei sit ollu kuitenkaan juuri mitään apua, koska aloin itkemään. Jälkeen päin oon miettiny et oisinko jopa pyörtyny jos ois pitäny esittää koko luokalle.

Siit epäonnistuneesta esityksestä ja useista muistaki kerroista ku on pitäny olla luokan edessä ja esittää jotain, joka ei oo sitten onnistunu itkemisen takia on jääny ihan hirvee fiilis, koska tuntuu siltä et en voi mitenkään tulla saamaan mitään aikaseks jos pelkään mitä muut sanoo.

Mun itsetunto on laskenu huomattavasti vaikka syy ei ole niin kummoinen mitä muilla ois, mut päätin nyt kertoa jos joku pystyy samaistumaan.

Valitettavasti kaikki opettajat tuntuu arvostavan aktiivisuutta, mut jos muut on sitä mieltä et en saa olla sellanen nii on varmaan vaan parempi kärsiä ne kaikki kommentit ja sanoa mitä ite haluan.

Kiitos kun luit! Laittakaa ihmeessä kommentteja omista kokemuksista, ajatuksista ja vinkeistä :)
Arvostaisin sitä kovasti vaikka kommentti ei olisi kummoinen.

Source URL: <https://nuortenlinkki.fi/tarinat/lue-tarinoita/vuodelta/2019/liian-ujon-elamaan-taysilla>